

Seurakunnan tervehdys uudenvuoden juhlassa 31.12.2018

Hyvät imatralaiset!

Imatran kaupungin juhluvuosi on päättymässä. Kun yksi juhluvuosi päättyy, toinen alkaa, sillä muutaman tunnin kuluttua tulee kuluneeksi 70 vuotta siitä, kun Imatran seurakunta aloitti toimintansa. Siitä lähtien Imatran seurakunta on toiminut ensin kauppalan ja sitten kaupungin yhteistyökumppanina.

Imatralla on aina silloin onnistuttu, kun on toimittu yhdessä. Olemme sopivan kokoinen kaupunki, joten tunnemme toisemme useistakin eri yhteyksistä. Siksi meillä ei ole korkeaa kynnystä hyvälle yhteistyölle, olipa kyseessä sitten kaupunki, seurakunta, eri järjestöt ja seurat tai yksittäiset ihmiset. Me emme pärjää yksin. Jos eristäydymme toisistamme, siitä ei seuraa mitään hyvää. Yhdessä olemme enemmän.

Tämä on ihmisen osa: toimia yhdessä toisten kanssa. Jokainen meistä on joiltakin osin hauras ja särkyvä. Jokaisesta löytyy heikko kohta, akilleen kantapää. Toistemme kanssa olemme vahvempia. Toistemme kanssa saavutamme asioita, joita emme saavuta yksin.

Tarvitsemme toisia siksi, että he ovat erilaisia kuin me. Miltä tuntuisi maailma, jossa kaikki ihmiset olisi kloonattu yhdestä tai kahdesta ihmisestä? Miltä tuntuisi nähdä kaikkialla omat kasvonsa, omat klooniveljensä ja –sisarensa? Se olisi tylsä maailma, jopa kammottava maailma, jotenkin kuollut. Katso luontoa ja opi: luonto ei toista itseään. Kaikki lumihiihtaleetkin ovat erilaisia. Sitä on elämä: jotain joka on jatkuvasti uutta ja erilaista.

Tarvitsemme erilaisuutta, sitä että meillä on erilaisia lapsuuskokemuksia, erilaisia taustoja, erilaisia luonteenpiirteitä ja taitoja sekä erilaisia näkemyksiä Jumalasta ja siitä elämästä, jota tulee tavoitella. Erilainen ihminen on peili, jonka avulla opimme tuntemaan itseämme. Meillä on tarve toimia yhdessä, mutta yhteistyön tiellä on esteitä. On kiviä, jotka on kammettava pois tieltä. Jotkut kivet pystyt kampeamaan tieltä itse. Jotkut kivet ovat niin suuria, että niiden raivaamiseen tarvitsemme toisten apua.

On myös säilytettävä suhteellisuudentaju. Kun ihmiset ovat alkaneet perustaa taivasta maan päälle, jälki on ollut järkyttävää, hyytävää, julmaa. Silloin on yritetty jotain sellaista, joka ei kuulu ihmisen osaan. Se, mitä ihminen rakentaa, jää aina jollakin tavalla keskeneräiseksi, vajavaiseksi, puutteelliseksi. Vaikka teemme parhaamme, Imatrasta ei tule paratiisia, mutta siitä tulee riittävän hyvä keskeneräisenäkin. Tehdään siitä entistä parempi kotikaupunki vähän kerrassaan, askel askeleelta. Silloin syntyy kestävä jälkeä, kun maltamme edetä hitaasti.

Hyvät imatralaiset. Vaikka kehotan säilyttämään suhteellisuudentajun, rohkaisen silti unelmoimaan. Laulun sanoja lainaten: Maailma on kaunis ja hyvä elää sille, jolla on aikaa ja tilaa unelmille, ja mielen vapaus, ja mielen vapaus”. Tulevaisuus on täynnä haasteita, mutta pelko pois. Vaikka meidän pitäisi hapuilla pimeässä, meidän ei tarvitse pelätä mitään pahaa, sillä taivas on avoinna kuulemaan rukoukset ja huokaukset ja Jumala kulkee kanssamme myös ensi vuonna.

Toivotan teille kaikille Jumalan siunaamaa vuotta 2019 ja tervetuloa juhlimaan seurakunnan juhluvuotta eri tilaisuuksiin tulevan vuoden aikana.